

Saa, vi faae Tverbanen ud af det, det er ganske sikkert; men vi faae ogsaa en anden Ting ud deraf, om vi ville, og det bliver da, at vi friggjøre den nærværende Contractant for den eneste Deel af Betingelserne i Contracten, som er gunstig for os. Det er nemlig den, at han maa blive ved at exploitere og drive Banen, hvor dyr den end bliver, og hvormeget der end tabes derved, saalænge vore Renter slaae til. Den ærede Indenrigsminister har sagt, at saaledes maatte det forstaaes, og derved kommer i det Hele taget denne Contract om Tverbanen til at staae noget anderledes. Jeg har bestandig sagt om Contracten, at den var uheldig for os og uheldig for Contractanten, uheldig for os, fordi den giver os en Bane, hvis Retning er skadelig, og som omfatter et saa stort finantfielt Object, at vi blive kjede af Banen i Sydsland, førend den endnu bliver færdig, og maaskee bliver den aldrig færdig, — uheldig for Entrepreneurten, netop paa Grund af disse bindende Betingelser, der igjen ere helbige for os. Det er det, man nu vil slippe hørt fra, som man vil see at komme hørt fra, og alle de, der ere ivrige for Loven, ere det hovedsagelig for at komme til et andet Betalingsmiddel og derved hørt fra det Sikke, at vi faae denne Bane dreven, hvor dyr den end bliver. Det er Noget, vi skulle lægge meget nøie Mærke til ved Behandlingen af denne Sag, at vi derved beregne, hvad denne Bane er værd for os, og hvad den er værd for alle Vedkommende. Naar jeg gaaer ud fra denne Forudsætning, som jeg efterhaanden har faaet Ret til, i Henhold til den Kritik, der er fremkommen fra sagkyndige Mænd, og i Henhold til hvad Regjeringen har meddeelt os om, hvad Banen kan indbringe, og naar jeg desuden holder mig til de andre Meddelelser, der ere givne os derom, troer jeg, man vil indsee, at den Bane, hvorom der her er Spørgsmaal, vil give en aarlig Underbalance af 3000 Rb. pr. Mil eller henimod 60,000 Rb., allensfals mellem nogle og 40,000 Rb. og 60,000 Rb. Det skal altsaa betales af Renten; følgelig synker Renten paa dette Garantipapir til henimod 3½ pCt. istedetfor 4 pCt. Et saadant Garantipapir har allerede viist sig under de nærværende Conjuncturer at have en noget ringere Værdi end de tilsvarende lgl.

Obligationer derved, at der ikke engang er Sikkerhed for den 4 pCt. Rente, men at denne kan synke ned til noget meget Lavere. Kommer der Usikkerhed ind i dette Papir, saa vil det gjøre, at, naar det engang kommer paa Pengemarkedet, vil det være at faae for en billigere Priis — jeg har desværre hørt, at en deel deraf allerede er indenfor vort eget Pengemarked, i vor egen Kasse, men det ligger ikke for her. Som sagt, naar dette Papir kommer paa Markedet til en lav Priis, saa er Tiden kommen for den danske Regjering, og først da, til at anvende sine Midler for at skaffe sig dette Papir til en lav Priis og paa den Maade komme til at besidde Banen for en temmelig ringe Priis. Jeg antager, at dette Papirs Værdi vil blive mellem 60 og 70 pCt. af det store Mere, og derfor tilbagekjøbt, kunne vi maaskee gjøre en god Forretning dermed. Men under enhver Omstændighed er det sikkert, at naar vi gaae til den Udgift, som her er paa tænkt for Landet, saa faae vi, troer jeg, ibetmindste denne Bane exploiteret; det bør vi holde fast ved, saalænge indtil der bydes virkelig gunstige Betingelser for at gaae over til noget Andet; det bør ikke være os, der byde højere Betingelser for at gaae over til noget Andet. Naar den ærede forrige Indenrigsminister (Vessén) igaar her i Thinget har meddeelt, at en Repræsentant for den Contracterende havde meddeelt ham, at under 300,000 Rb. pr. Mil vilde man ikke kunne komme, forekommer det mig, at han neppe kunde have valgt noget uheldigere Dreblik til at gjøre denne Meddelelse. Er der Noget, som maa bringe det ærede Thing til at afholde sig fra at votere disse 300,000 Rb., saa er det denne Meddelelse, given os i dette Dreblik gjennem denne Canal. Var den ærede Indenrigsminister kommen og havde sagt: Jeg skal forsøge paa til en lavere Priis at underhandle, saa godt jeg kan, jeg veed meget godt, at i den Contract, vi have med den vedkommende Contractant, er der ikke ugunstige Betingelser i den Retning; og jeg skal vide at benytte dem; kan det ikke lykkes, ja saa maae vi see, hvad der til en senere Tid kan være at gjøre, saa vilde jeg sige, at der laa Noget i denne Meddelelse; men fra den ærede Rigsdagsmands (Vesséns)